

2005. gada 27. janvārī *

Lieta C-15/03

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 14. janvārī cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv J. Grunvalds [*J. Grunwald*] un M. Konstantinidis [*M. Konstantinidis*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Austrijas Republiku, ko pārstāv E. Rīdls [*E. Riedl*] un K. Hauers [*M. Hauer*], kā arī E. Volfslēnere [*E. Wolfslehner*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda – vācu.

ko atbalsta

Somijas Republika, ko pārstāv T. Pinne [*T. Pynnä*], pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

un

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv K. Mandži [*K. Manji*], pārstāvis, kam palīdz M. Demetriu [*M. Demetriou*], *barrister*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

personas, kas iestājušās lietā.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), K. Gulmans [*C. Gulmann*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] un J. Klučka [*J. Klučka*],

ģenerāladvokāts A. Ticano [*A. Tizzano*], sekretāre K. Štranca [*K. Sztranc*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 16. septembrī,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 28. oktobrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Savā prasības pieteikumā Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, neveicot vajadzīgos faktiskos un tiesiskos pasākumus, lai atkritumeļļu pārstrāde, tās reģenerējot, tiktu izvirzīta par prioritāti, ja to pieļauj tehniskas, ekonomiskas un organizatoriskas dabas ierobežojumi, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 3. panta 1. punkts Padomes 1975. gada 16. jūnija Direktīvā 75/439/EEK par atkritumeļļu apglabāšanu (OV L 194, 23. lpp.), kurā ir izdarīti grozījumi ar Padomes 1986. gada 22. decembra Direktīvu 87/101/EEK (OV L 42, 43. lpp., turpmāk tekstā — "Direktīva").

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

- 2 Direktīvas mērķis ir vides aizsardzība no kaitīgām sekām, ko izraisa pārstrādāto atkritumeļļu izvadišana un apstrāde. Tās 3. pants paredz:

"1. Ja atļauj tehniskie, ekonomiskie un organizatoriskie ierobežojumi, dalībvalstis paredz pasākumus, lai par prioritāru kļūtu atkritumeļļu pārstrāde, tās reģenerējot.

2. Ja eļļas neregenerē 1. rindkopā minēto ierobežojumu dēļ, dalībvalstis paredz pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka atkritumeļļu sadedzināšanu veic no vides viedokļa pieņemamos apstākļos saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, ja tāda sadedzināšana ir tehniski, ekonomiski un organizatoriski iespējama.

3. Ja atkritumeļļas neregenerē un nesadedzina 1. un 2. rindkopā minēto ierobežojumu dēļ, dalībvalstis paredz pasākumus, kas vajadzīgi to drošai iznīcināšanai, kontrolētai uzglabāšanai vai noglabāšanai.”

3 Saskaņā ar Direktīvas 1. pantu “reģenerācija” tiek definēta šādi:

“Reģenerācija ir jebkurš process, kura rezultātā, rafinējot atkritumeļļas, jo īpaši attīrot no piemaisījumiem, oksidācijas produktiem un piedevām, kas ir šādās eļļās, var iegūt bāzes eļļu.”

4 Atbilstoši Direktīvas 87/101 2. pantam dalībvalstīm ir jāparedz pasākumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, sākot ar 1990. gada 1. janvāri.

Valsts tiesiskais regulējums

5 Austrijas valdība ir paziņojusi Komisijai par šādiem tiesību aktiem, kas attiecas uz atkritumeļļu apsaimniekošanu:

— 1986. gada noteikumi par likuma par atkritumeļļām īstenošanu (*BGBL. 1987/383*);

— 1990. gada 6. jūnija federālais likums par atkritumu apsaimniekošanu (*Abfallwirtschaftsgesetz, BGBL. 1990/325*, turpmāk tekstā — “*AWG*”);

— ar jaunu federālu likumu par atkritumu apsaimniekošanu, kas stājās spēkā 2002. gada 2. novembrī (*BGBL. 2002/102*, turpmāk tekstā — “*AWG 2002*”), šajā likumā tika izdarīti grozījumi, jo īpaši izvirzot atkritumeļļu reģenerāciju par prioritāti.

6 *AWG* 1. panta 2. punkta 2. apakšpunkts formulēts šādi:

“Atkritumi ir jāizmanto vielu pārstrādei vai pārstrādei ar siltuma atgūšanu, ja tas ir izdevīgi atbilstoši ekoloģiskajam plānam un ir tehniski iespējams, ja iesaistītās papildu izmaksas ir samērīgas salīdzinājumā ar citām atkritumu pārstrādei veiktajām izmaksām un ja pastāv tādējādi iegūtu vielu vai enerģijas tirgus vai to ir iespējams radīt (atkritumu pārstrāde).”

7 *AWG 2002* 2. panta 5. punkta 2. apakšpunktā termins “atkārtota pārstrāde” tiek definēta kā:

“atkritumu apstrāde ekoloģiskām vajadzībām, lai izmantotu sākotnējo produktu īpašības ar pamatmērķi aizvietot atkritumus vai tieši pārstrādātas vielas, kas iegūtas no izejvielām vai no produktiem, kas iegūti no izejvielām, izņemot pārstrādātos atkritumus vai vielas no minētajiem atkritumiem, ko paredzēts pakļaut atkārtotai termiskai pārstrādei”.

8 Attiecībā uz atkritumeļļām *AWG 2002* 16. panta 3. punkta 1. apakšpunkts paredz:

“Atkritumeļļas tiek pakļautas pārstrādes procesam [..], ja ir tehniski iespējams ražot pamateļļu no atkritumeļļas apstākļos, kas ir izdevīgi atkritumu īpašniekam, ņemot vērā atkritumu apjomu, transporta līdzekļus un radītās izmaksas. Ja atkritumeļļas tiek pakļautas atkārtotas pārstrādes procesam, tādējādi iegūtie minerāleļļas produkti nedrīkst saturēt vairāk kā 5 ppm PCB/PCT (polihlordifenili/polihlorterfenili) un halogēnus — ne vairāk kā 0,03 % no masas.”

9 *AWG 22*. panta 1. punkts nosaka:

“Atkritumeļļu pārstrāde ir atļauta tikai vielu pārstrādes (tīrīšana, pārveidošana) vai pārstrādes ar enerģijas atgūšanu gadījumā.”

Prāvas fakti un pirmstiesas procedūra

- 10 Komisija 2001. gada 17. aprīlī nosūtīja Austrijas Republikai brīdinājuma vēstuli par to, ka valsts iestādes nav veikušas vajadzīgos pasākumus, lai atkritumeļļu pārstrādi, tās reģenerējot, izvirzītu par prioritāti, ciktāl to atļauj tehniskas, ekonomiskas un organizatoriskas dabas ierobežojumi.

- 11 Savā 2001. gada 22. jūnija atbildē Austrijas Republika paziņoja Komisijai, ka *AWG* 22. panta 1. punkta noteikumi kopā ar 1. panta 1. punkta noteikumiem atbilst Direktīvas mērķim, izvirzot par prioritāti atkritumu pārstrādi, tos reģenerējot. Šajā atbildē tā arī paskaidroja, ka šajā dalībvalstī nav nevienas iekārtas atkritumeļļu reģenerācijai, jo ar to, ka gadā kopumā tiek saražotas 45 000 tonnas, nepietiek, lai šāda iekārta būtu rentabla — tā būtu izdevīga vienīgi pie apjoma no 60 000 līdz 80 000 tonnām gadā.

- 12 Komisija tomēr uzskata, ka Austrijas tiesības neatbilst Kopienas tiesību prasībām. Līdz ar to 2001. gada 21. decembra vēstulē tā nosūtīja Austrijas Republikai argumentētu atzinumu, kurā apgalvo, ka valsts iestādes nav veikušas ne faktiskos, ne tiesiskos pasākumus, kas vajadzīgi, lai izvirzītu atkritumeļļu pārstrādi, tās reģenerējot, par prioritāti tiktāl, ciktāl to pieļauj tehniskas, ekonomiskas un organizatoriskas dabas ierobežojumi, un aicināja dalībvalsti veikt vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šī atzinuma prasības divu mēnešu laikā no tā paziņošanas brīža.

- 13 Austrijas Republika sniedza atbildi uz šo argumentēto atzinumu, nosūtot 2002. gada 18. un 22. marta vēstuli, kurā tā uzsvēra, ka pārstrādei izvirzītā prioritāte tika skaidri ietverta *AWG*, kurā izdarīti grozījumi, tiesību normās.

- 14 Komisija tomēr uzskatīja, ka Austrijas Republika nav izpildījusi minētā argumentētā atzinuma prasības. Tādēļ tā nolēma celt šo prasību.
- 15 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2003. gada 17. jūnija rīkojumu Somijas Republikai, kā arī Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei tika atļauts iestāties lietā, lai atbalstītu Austrijas Republikas prasījumus.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

- 16 Komisija atgādina, ka dalībvalstu pienākums izvirzīt reģenerācijas procesu par prioritāti ir ietverts pašā Direktīvā, jo cita veida apglabāšana joprojām ir vairāk videi kaitīga nekā reģenerācija.
- 17 Komisija uzskata, ka ne AWG 1. panta 2. punkta 2. apakšpunktā, ne 22. panta 1. punktā atkritumēļu reģenerācija nav izvirzīta par prioritāti, bet ka šīs tiesību normas nostāda reģenerāciju un pārstrādi vienā līmenī ar enerģijas atgūšanu, tas ir, atkritumēļu sadedzināšanu, un tādējādi atceļ šo divu procesu savstarpējo prioritāšu kārtību.

- 18 Turklāt, pēc Komisijas domām, 2002. gada AWG 16. panta 3. punkta 1. apakšpunkts nepavisam neizvirza atkritumeļļu reģenerāciju par prioritāti. Tieši otrādi — šī tiesību norma pakļauj reģenerāciju diviem ierobežojošiem nosacījumiem, kas kā tādi nav paredzēti Direktīvā, tas ir, pirmkārt, pieņemamības kritērijam un, otrkārt, noteiktu lielumu robežu noteikšanai (5 ppm PCB/PCT un 0,03 % halogēnu saturam). Šie divi ierobežojošie nosacījumi nevar izvirzīt reģenerāciju par prioritāti, ne arī to veicināt.
- 19 Komisija uzskata, ka minētie nosacījumi ir balstīti uz atkritumu īpašnieku pienākumu ievērot prioritātes principu, nevis uzliek šādu pienākumu valsts iestādēm, kā to prasa Direktīva.
- 20 Kas attiecas uz argumentu, ka reģenerācija nav rentabla Austrijā, jo tās teritorijā atkritumeļļas tiek ražotas nelielā apjomā, Komisija uzsver, ka Direktīva attiecas ne tikai uz dalībvalstīm, kas ražo atkritumeļļas lielā apjomā, bet arī uz visām citām dalībvalstīm. Turklāt nevarētu izvirzīt nevienu konkrētu argumentu, lai pamatotu, kādēļ atkritumeļļu reģenerācija Austrijā nebūtu rentabla.
- 21 Komisija atzīst, ka brīdis, sākot ar kuru atkritumeļļu reģenerācija varētu kļūt ekonomiski izdevīga, ir atkarīgs no dažādiem ekonomiskiem faktoriem un ka reģenerācijas iekārtu kapacitāte ir tikai viens no šiem faktoriem. Turklāt Austrijas iestāžu paziņojumi neļauj secināt, ka tās centās radīt adekvātus nosacījumus atkritumeļļu reģenerācijas iekārtu uzstādīšanai vai izmantot citu dalībvalstu kapacitāti reģenerācijas jomā.

- 22 Austrijas valdība uzskata, ka pienākums, kas izriet no Direktīvas 3. panta 1. punkta, tika transponēts dažādās *AWG* tiesību normās. Jo īpaši šā likuma grozījumi, kas stājās spēkā 2002. gadā, vēl skaidrāk parāda, ka atkritumelļu reģenerācijai piešķirta prioritāte. Tā rezultātā atbilstoši minētā likuma 16. panta 3. punkta 1. apakšpunktam atkritumelļas ir jāpakļauj atkārtotai pārstrādei, tas ir, reģenerācijai, ciktāl šāds process ir tehniski iespējams un ekonomiski pieņemams.
- 23 Minētā valdība uzsver, ka saskaņā ar Direktīvas 3. panta 1. punkta noteikumiem reģenerācija ir jāveic tikai tad, ja tai netraucē tehniskas, ekonomiskas vai organizatoriskas dabas ierobežojumi. Atbilstoši Tiesas judikatūrai šie ierobežojumi ir jāinterpretē plaši un jāsaprot kā samērīguma principa izpaušme.
- 24 Pēc Austrijas valdības domām, ne no Direktīvas, ne minētās judikatūras neizriet, ka minētajiem ierobežojumiem nav jābūt saistītiem ar atkritumu turētāja situāciju. Direktīva pat teorētiski nesatur nevienu norādi uz to, ka dalībvalstīm pašām ir jāsavāc un jāreģenerē atkritumelļas, ne arī kādu pamatojumu tam, ka šie ierobežojumi attiektos vienīgi uz atkritumelļām. No šāda viedokļa raugoties un ievērojot jēdziena "ierobežojumi" lietderīgo iedarbību, tas Direktīvas 3. panta 1. punkta izpratnē bija izteikts *AWG* redakcijā ar grozījumiem.
- 25 Attiecībā uz risinājumu, kas noteikts bāzes eļļu ierobežotu apjomu reģenerācijai, Austrijas valdība atzīmē, ka Direktīva pati nosaka šādus ierobežojumus eļļu reģenerācijai. Turklāt nosacījumi atkārtotai bāzes eļļu izmantošanai, tās reģenerējot, rada nepieciešamību ieviest šīs robežas.

- 26 Minētā valdība atzīmē, ka, ņemot vērā daudzumu, par kuru ir runa, īpašas izmantoto atkritumeļļu reģenerācijas iekārtas uzstādīšana nav izdevīga, salīdzinot ar citām valstīm. Tā rezultātā šo atkritumeļļu reģenerācijas rentabilitāte ir atkarīga no vairākiem ekonomiskiem faktoriem, un pienākums izvirzīt atkritumeļļu reģenerāciju par prioritāti neuzliek dalībvalstīm saistības pašām uzstādīt neizdevīgu iekārtu, lai ļautu veikt reģenerāciju valsts teritorijā, vai piespiest atkritumeļļu turētājus veikt reģenerāciju.
- 27 Austrijas valdība atzīmē, ka *AWG* grozījumi bija paredzēti piemērojamo tiesību normu pārveidošanai jomā, kurā piemērojamība šobrīd vienlīdz attiecas arī uz uzņēmumu atkritumeļļu reģenerāciju, nevis tikai uz trešo personu veikto reģenerāciju. Tas, ka valsts tiesību akti piešķir prioritāti atkritumeļļu reģenerācijai, ir jo īpaši skaidrs tādēļ, ka šīs eļļas tiek eksportētas reģenerācijas nolūkā, kā arī tādēļ, ka tika veikti vairāki konkrēti finanšu pasākumi.
- 28 Somijas valdība, iestājoties lietā Austrijas Republikas prasījumu atbalstam, uzskata, ka apstrīdētās valsts tiesību normas izvirza reģenerāciju par prioritāti. Jāpiebilst, ka šai prioritātei nav absolūta rakstura, ņemot vērā pastāvošo nosacījumu, ka tam ir jābūt iespējamam no tehniskā, ekonomiskā vai organizatoriskā viedokļa.
- 29 Minētā valdība uzsver, ka dalībvalstīm nav pienākuma uzstādīt reģenerācijas iekārtas, jo šī procesa izdevīgums ir atkarīgs no vairākiem faktoriem, proti, atkritumeļļu kvantitātes, savākšanas attāluma, ražošanas izmaksām, kā arī tirgus cenas. Tā rezultātā tas, vai pastāv ekonomiski nosacījumi, kas pieļauj reģenerāciju, ir jāizvērtē katrā atsevišķā gadījumā, ņemot vērā attiecīgās valsts atbilstošos apstākļus kopumā.

- 30 Apvienotās Karalistes valdība, kas tāpat iestājās lietā Austrijas Republikas atbalstam, uzskata, ka 2002. gada *AWG* 16. panta 3. punkts pienācīgi īsteno Direktīvas 3. panta 1. punktu. Jo īpaši valsts tiesiskais regulējums apgrūtina atkritumeļļu turētājus, uzliekot tiem pienākumu tās pārstrādāt reģenerējot.
- 31 Minētā valdība atzīmē, ka *AWG* pareizi piemēro samērīguma principu, uzliekot par pienākumu atkritumeļļu turētājiem veikt pārstrādi reģenerējot, izņemot gadījumus, ja tas tehniski nav iespējams vai ekonomiski nav saprātīgi. Līdz ar to ir likumīgi, ka dalībvalstis izpilda Direktīvas uzliktos pienākumus, pielāgojot individu un uzņēmumu tiesības un pienākumus valsts tiesiskajam regulējumam.
- 32 Apvienotās Karalistes valdība atzīst, ka Direktīvas 3. panta 1. punkts uzliek dalībvalstīm par pienākumu veikt pasākumus makroekonomikas līmenī, lai nodrošinātu, ka reģenerācija tiek izvirzīta par prioritāti, un lai novērstu visus šķēršļus, ciktāl tas ir samērīgi ar izvirzīto mērķi. Šāda pienākuma piemērojamība tomēr mainās atkarībā no apstākļiem katrā dalībvalstī, un šāda pienākuma konkrēta forma ir atkarīga no šajā valstī pastāvošo ierobežojumu būtības.
- 33 Tā pati valdība, visbeidzot, uzsver, ka zemais saražoto atkritumeļļu apjoms Austrijā un tas, ka šajā dalībvalstī nav reģenerācijas iekārtu, ir fakti, ko šī dalībvalsts var ņemt vērā, lai izvērtētu ekonomiskos ierobežojumus, ar ko saskaras reģenerācija un Direktīvas 3. panta 1. punktā ietvertā pienākuma piemērojamība.

Tiesas vērtējums

- 34 Sākumā ir jāatzīmē, ka *AWG* grozījumi, kas izriet no otrā likuma par atkritumu apsaimniekošanu, proti, minētā likuma 16. panta 3. punkta grozījumi, ir stājušies spēkā tikai 2002. gada 2. novembrī, tas ir, pēc argumentētajā atzinumā noteiktā divu mēnešu termiņa beigām, kas piešķirts Austrijas Republikai savu pienākumu izpildei.
- 35 Tomēr saskaņā ar pastāvīgo judikatūru valsts pienākumu neizpilde ir jāizvērtē atkarībā no tās situācijas dalībvalstī, kāda pastāvēja argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigās (skat. jo īpaši 2002. gada 4. jūlija spriedumu lietā C-173/01 Komisija/Grieķija, *Recueil*, I-6129. lpp., 7. punkts, un 2003. gada 10. aprīļa spriedumu lietā C-114/02 Komisija/Francija, *Recueil*, I-3783. lpp., 9. punkts).
- 36 Šādos apstākļos Tiesa nevar ņemt vērā Austrijas Republikas argumentāciju, saskaņā ar kuru prioritāte atkritumeļļu reģenerācijai ir ietverta *AWG* grozījumos.
- 37 Attiecībā uz tiesisko situāciju, kas pastāvēja pirms tam, kad 2002. gadā tika izdarīti grozījumi *AWG*, ir jākonstatē — kā to pamatoti atzīmē ģenerālvokāts savu secinājumu 45. punktā —, ka valsts tiesību normas, kas ir piemērojamas šajā jomā, nesatur vajadzīgo tiesisko kontekstu, lai nodrošinātu reģenerācijas prioritāti. Minētās tiesību normas ļauj apglabāt atkritumeļļas atkārtotas pārstrādes vai pārstrādes ar enerģijas atgūšanu ceļā, tādējādi nostādot vienlīdzīgā statusā reģenerāciju un sadedzināšanu, kas ir pretrunā prioritātes kārtībai, kura noteikta Direktīvas 3. panta 1. punktā.

38 Kas attiecas uz Austrijas Republikas argumentu, ka reģenerācijas iekārtu izvietošana šīs dalībvalsts teritorijā nav izdevīga un ka šādos apstākļos un samērīguma principa ievērošanas labad attiecīgo dalībvalstu pienākumi ir jāpiemēro konkrētajiem apstākļiem, kas tajās pastāv, ir jāatgādina — kā ir nospriedusi Tiesa 1999. gada 9. septembra sprieduma lietā C-102/97 Komisija/Vācija, *Recueil*, I-5051. lpp., 35. un 43. punktā —, ka viens no galvenajiem Direktīvas mērķiem ir izvirzīt atkritumēlļu pārstrādi, tās reģenerējot, par prioritāti. Lidz ar to, uzskatot, ka tehniskā, ekonomiskā un organizatoriskā situācija, kas pastāv dalībvalstī, noteikti ietver ierobežojumus, kas traucē Direktīvas 3. panta 1. punktā paredzēto pasākumu veikšanai, var nonākt pie tā, ka šī tiesību norma zaudē jebkādu lietderīgo iedarbību, jo pienākums, kas uzlikts dalībvalstīm, tiktu ierobežots ar *status quo* uzturēšanu tādā veidā, ka īsti nebūtu pienākuma veikt nepieciešamos pasākumus, lai atkritumēlļu pārstrāde, tās reģenerējot, būtu izvirzīta par prioritāti.

39 Turklāt, runājot par šo prioritāti, ir jāatzīmē — kā to uzsvēra Tiesa minētā sprieduma lietā Komisija/Vācija 38. un 39. punktā —, ka Direktīvas 3. panta 1. punktā ietvertā atsauce uz “tehniskas, ekonomiskas un organizatoriskas dabas ierobežojumiem” ir daļa no tiesību normas, kas vispārīgā veidā norāda uz pienākumu, kurš uzlikts dalībvalstīm, un ka ar šo norādi Kopienų likumdevējs ir vēlējies nevis paredzēt izņēmumus, ar ko ierobežo vispārpiemērojamu noteikumu, bet gan noteikt tāda pozitīvā pienākuma piemērošanas jomu un saturu, kas nodrošinātu to, ka atkritumēlļu pārstrāde, tās reģenerējot, tiktu izvirzīta par prioritāti.

40 No visa iepriekš minētā izriet, ka Komisijas celtā prasība ir jāuzskata par pamatotu.

- 41 Tā rezultātā ir jāatzīst, ka, neveicot vajadzīgos pasākumus, lai atkritumeļļu pārstrāde, tās reģenerējot, tiktu izvirzīta par prioritāti, ja to pieļauj tehniskas, ekonomiskas un organizatoriskas dabas ierobežojumi, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīvas 3. panta 1. punkts.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 42 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriež Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Austrijas Republikai spriedums ir nelabvēlīgs, tad tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Atbilstoši tā paša panta 4. punktam Somijas Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) neveicot vajadzīgos pasākumus, lai par prioritāru kļūtu atkritumeļļu pārstrāde, tās reģenerējot, ja to atļauj tehniskie, ekonomiskie un organizatoriskie ierobežojumi, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 3. panta 1. punkts Padomes 1975. gada 16. jūnija

Direktīvā 75/439/EEK par atkritumeļļu apglabāšanu, ko groza Padomes 1986. gada 22. decembra Direktīva 87/101/EEK;

- 2) piespriet Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;**

- 3) Somijas Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]